

Sør-Fron kommune

Ringebu kommune

Midt-Gudbrandsdal landbrukskontor

Klima- og Miljødepartementet
Postboks 8013 DEP
0030 OSLO

11.02.2020

Deres ref.:

Vår ref.: 19/1310/
5
KOB

Arkiv: FA - K40

Høringsvar, Ringebu kommune - Forslag til endringer i motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Utvalg for miljø, utmark og landbruk i Ringebu - 004/20:
Ovennevnte sak har blitt behandlet og følgende vedtak ble fattet:

1. Ringebu kommune støtter forslaget om å endre motorferdselloven § 4 a til å tillate bruk av alle beltegående motorkjøretøy.
2. Ringebu kommune støtter forslaget om å endre motorferdselloven § 6 slik at kommunen etter søknad kan gi tillatelse til ferdsel med båter med elmotor.
3. Ringebu kommune støtter forslaget om å gi oppsynsmyndighet adgang til kontroll og illeggelse av overtredelsesgebyr i motorferdselloven §§ 12 a og b til alle typer motorfartøy og kjøretøy – ikke bare snøscooter.
4. Ringebu kommune støtter forslaget om å flytte myndighet til å gi dispensasjon etter § 6 i motorferdselloven fra kommunestyret til kommunen.
5. Ringebu kommune støtter forslaget om innrapportering av kommunale snøscooterløyper til nasjonal database.
6. Ringebu kommune støtter presiseringen i forskriftens § 5 første ledd bokstav c.
7. Ringebu kommune støtter endring i bestemmelsen om adgang til å bruke elsykkel i utmark, jf. forskriftens § 2 a annet ledd.

Saksprotokoll følger vedlagt. Saksbehandler: Konrad Skåravik Bryhn, tlf.

Vedtaket kan påklages etter forvaltningsloven, kap. VI. Klagefristen er 3 uker fra meldingen om vedtaket er mottatt.

Klagen må være skriftlig og begrunnet, og skal sendes til: Midt-Gudbrandsdal landbrukskontor, Kommunevegen 1, 2647 Sør-Fron eller postmottak@sor-fron.kommune.no.

Med vennlig hilsen

Adresse	Telefon	E-post	Bankkonto:	Saksbehandler
MGL	61 29 90 00	postmottak@sor-fron.kommune.no	2095.07.76243	Konrad Skåravik Bryhn, miljø- og utmarksrådgiver
Kommunevegen 1 2647 Sør-Fron	Telefax 61 29 90 01	Web www.sor-fron.kommune.no	Org. nr. 988 450 936	Dir. telefon

Konrad Skåravik Bryhn
miljø- og utmarksrådgiver

Godkjent elektronisk og ekspedert uten underskrift, iht interne rutiner.

RINGEBU KOMMUNE

Vår referanse
19/1310- 20/1627
FA - K40

Vår saksbehandler:
Bryhn, Konrad Skåravik tlf.

Høringssvar, Ringeby kommune - Forslag til endringer i motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Utvalg	Utv.saksnr.	Møtedato
Utvalg for miljø, utmark og landbruk i Ringeby	004/20	06.02.2020

Dokumenter vedlagt saken

Høring av forslag til endringer i motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag

Høringsnotat om forslag til endringer i motorferdselloven (L)(749629)

Forslag til vedtak

1. Ringeby kommune støtter forslaget om å endre motorferdselloven § 4 a til å tillate bruk av alle beltegående motorkjøretøy.
2. Ringeby kommune støtter forslaget om å endre motorferdselloven § 6 slik at kommunen etter søknad kan gi tillatelse til ferdsel med båter med elmotor.
3. Ringeby kommune støtter forslaget om å gi oppsynsmyndighet adgang til kontroll og illeggelse av overtredelsesgebyr i motorferdselloven §§ 12 a og b til alle typer motorfartøy og kjøretøy – ikke bare snøscooter.
4. Ringeby kommune støtter forslaget om å flytte myndighet til å gi dispensasjon etter § 6 i motorferdselloven fra kommunestyret til kommunen.
5. Ringeby kommune støtter forslaget om innrapportering av kommunale snøscooterløyper til nasjonal database.
6. Ringeby kommune støtter presiseringen i forskriftens § 5 første ledd bokstav c.
7. Ringeby kommune støtter endring i bestemmelsen om adgang til å bruke elsykkel i utmark, jf. forskriftens § 2 a annet ledd.

Møtebehandling fra Utvalg for miljø, utmark og landbruk i Ringeby 06.02.2020

MUL - behandling:

Enstemmig vedtatt som kommunedirektørens forslag med 6-0 stemmer.

MUL-004/20 Vedtak:

1. Ringebu kommune støtter forslaget om å endre motorferdselloven § 4 a til å tillate bruk av alle beltegående motorkjøretøy.
2. Ringebu kommune støtter forslaget om å endre motorferdselloven § 6 slik at kommunen etter søknad kan gi tillatelse til ferdsel med båter med elmotor.
3. Ringebu kommune støtter forslaget om å gi oppsynsmyndighet adgang til kontroll og illeggelse av overtredelsesgebyr i motorferdselloven §§ 12 a og b til alle typer motorfartøy og kjøretøy – ikke bare snøscooter.
4. Ringebu kommune støtter forslaget om å flytte myndighet til å gi dispensasjon etter § 6 i motorferdselloven fra kommunestyret til kommunen.
5. Ringebu kommune støtter forslaget om innrapportering av kommunale snøscooterløyper til nasjonal database.
6. Ringebu kommune støtter presiseringen i forskriftens § 5 første ledd bokstav c.
7. Ringebu kommune støtter endring i bestemmelsen om adgang til å bruke elsykkel i utmark, jf. forskriftens § 2 a annet ledd.

Saksopplysninger

Klima- og miljødepartementet (KLD) sendte den 05.12.2019 ut et høringsnotat angående forslag til endringer i motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Ringebu kommune er en relativt stor utmarkskommune og mottar årlig flere søknader om tillatelse til motorferdsel, i tillegg får kommunen en del henvendelser angående bruk av elmotor i innsjøer. Kommunen ønsker derfor å gi sine synspunkter på forslag til endringer i motorferdselloven og tilhørende forskrift som påvirker motorferdsel i kommunen.

Høringsnotatet er vedlagt i saken.

Departementet foreslår følgende:

1 – Utvidelse av prøveordningen for catskiing etter motorferdselloven § 4 a.

Bestemmelsen om prøveordningen med catskiing i motorferdselloven § 4 a endres for å kunne tillate bruk av alle beltegående motorkjøretøy og ikke bare tyngre beltekjøretøy som bestemmelsen åpner for i dag. I 2017 ble det åpnet for et prøveprosjekt hvor departementet kan gi inntil seks kommuner «myndighet til i forskrift å fastsette løyper for persontransport med beltekjøretøy på vinterføre til utgangspunkter for alpin skikjøring». Ringebu kommune er pr. i dag ikke en del av de seks kommunene hvor prøveordningen er etablert.

KLD har fått innspill om at prøveordningen er for snever ettersom den bare omfatter tyngre beltekjøretøy og avgrenser mot bruk av snøscooter og ATV med belter.

KLD har to forslag til endring:

- *Departementet kan i inntil seks kommuner gi kommunestyret, eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, myndighet til i forskrift å fastsette løyper for persontransport med beltegående motorkjøretøy på vinterføre til utgangspunkter for alpin skikjøring (catskiing) som et forsøk på inntil seks år.*

Kort oppsummert vil forslaget innebære at både ATV med belter og snøscootere vil kunne brukes i forbindelse med catskiing.

- *Et alternativ til forslaget over er å begrense utvidelsen til å gjelde kun ATV med belter og ikke snøscooter. Dette vil bety at snøscooter ikke kan brukes til catskiing, og at bruk av snøscooter til fornøyelsesformål kun kan skje i løyper som er opprettet etter motorferdselloven § 4 a og forskrift for motorferdsel § 4a. En slik avgrensning vil da måtte gjenspeiles i ordlyden i motorferdselloven § 4 a tredje ledd og forskriften § 4b første ledd, gjennom at bestemmelsene åpner for motorferdsel med beltegående motorkjøretøy på vinterføre, unntatt snøscooter. Med snøscooter menes da kjøretøy som er definert i kjøretøyforskriften § 2-5 eller som er registrert som kjøretøy klasse S.*

Det alternative forslaget vil innebære at snøscootere ikke kan benyttes til catskiing. Det kan bidra til en viss begrensning i den økning av motorferdsel i utmark som den første forslaget medfører, ved at den utelukker ferdsel med en type motorkjøretøy som er forholdsvis vanlig.

2 – Adgang til å tillate båter med elmotor på mindre vann i motorferdselloven § 6

Dagens motorferdsellov legger ned et generelt forbud mot motorferdsel i utmark og vassdrag – også elektrisk motor. Et unntak fra det generelle motorferdselforbudet er gitt i motorferdselloven § 4 tredje ledd, som tillater ferdse med motorfartøy på innsjøer som er 2 kvadratkilometer eller større, på elvestrekninger, og på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer dersom disse inngår som del i et farbart vassdrag. I tillegg kan kommunen gi forskrift til motorferdsel på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer dersom det foreligger «særlige grunner», for eksempel ved nødvendig transport til hoteller, turistdestinasjoner og hytter som ligger slik til at de er avhengig av båt for å komme frem til de ordinære kommunikasjonsmidler. Fritidsfiske betraktes ikke som «særlig grunn» i denne sammenheng.

KLD sitt forslag til endring:

«Kommunen kan gi tillatelse til bruk av motorfartøy med elektrisk motor med inngangseffekt opptil 800 watt på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer. Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse skal det legges vekt på hensynet til vannet som levested for viltarter og fugler, herunder særskilt vekt på hensynet til hekkeområder. Det kan ikke gis tillatelser til motorferdsel som innebærer vesentlig skade på fugleliv».

3 - Endring av regler for oppsyn i motorferdselloven §§ 12 a og b

Bestemmelsene i motorferdselloven §§ 12 a og b ble tilføyd ved lovendring i 2015 og gir Statens naturoppsyn myndighet til å føre kontroll med at bestemmelsene i loven overholdes og til å utstede eventuelle overtredelsesgebyr. Bestemmelsenes ordlyd er i dag følgende:

§ 12 a

«Statens naturoppsyn fører kontroll med at bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov blir overholdt. Reglene i naturoppsynsloven § 3 får anvendelse ved kontroll etter denne lov. I tillegg til fullmaktene i naturoppsynsloven § 3 kan oppsynet kreve at fører av snøscooter viser fram dokumenter som det er påbudt å ha med under kjøringen».

§ 12 b første ledd

«Statens naturoppsyn kan ilegge fører av snøscooter overtredelsesgebyr hvis fører ikke overholder bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov. Overtredelsesgebyr kan også ilegges ved brudd på plikter etter naturoppsynsloven § 3 fjerde ledd, jf. andre ledd, ved kontroll etter denne lov».

KLD sitt forslag til endring:

"Statens naturoppsyn fører kontroll med at bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov blir overholdt. Reglene i naturoppsynsloven § 3 får anvendelse ved kontroll etter denne lov. I tillegg til fullmaktene i naturoppsynsloven § 3 kan oppsynet kreve at fører av motorkjøretøy eller -fartøy viser frem dokumenter som det er påbudt å ha med under kjøringen".

Ny § 12 b første ledd første punktum skal lyde:

«Statens naturoppsyn kan ilegge fører av motorkjøretøy eller -fartøy overtredelsesgebyr hvis fører

ikke overholder bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov».

Kort oppsummert vil endringen gjelde til at man kan kreve alle førere av motorkjøretøy legger fram dokumenter ved forespørsel – ikke bare førere av snøscootere, slik som i dag. Det vil også gi SNO rett til å legge overtredelsesgebyr til alle førere av motorkjøretøy.

4 - Endringer i bestemmelser om myndighetsfordeling og delegering i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Loven og forskriften § 6 har en dispensasjonsbestemmelse som åpner for at kommunen kan gi dispensasjoner også i tilfeller som ikke dekkes av unntaksbestemmelsene. Dispensasjonsbestemmelsene er ment å være sikkerhetsventiler som skal praktiseres strengt. Lovens dispensasjonsbestemmelse gjelder motorfartøy eller luftfartøy, mens forskriftens bestemmelse gjelder motorkjøretøy. Det er flere vilkår for at slike dispensasjoner skal kunne gis, blant annet at det foreligger "særlige grunner" (motorferdselloven § 6) eller et "særlig behov" (forskriften § 6).

I lovens § 6 er myndigheten til å gi slike dispensasjoner lagt til kommunen. I forskriften § 6 er myndigheten lagt til kommunestyret eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer.

KLD sitt forslag til endring:

Klima- og miljødepartementet foreslår å endre ordlyden i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 i tråd med forslaget fra prosjektgruppen nevnt i pkt. 5.1, slik at myndigheten til å behandle dispensasjonssøknader flyttes fra kommunestyret til kommunen. Myndigheten vil dermed kunne delegeres internt i kommunen. Det vil være opp til kommunen selv å bestemme om det er kommunestyret (eventuelt et annet folkevalgt organ i kommunen) eller administrasjonen som skal treffe dispensasjonsvedtak, innenfor de generelle rammene for delegering som kommuneloven oppstiller.

§ 6 første punktum skal lyde:

«I unntakstilfelle kan kommunen etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 - § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte.»

Departementet ber om høringsinstansenes syn på om også forskriften §§ 3 og 5 bør endres tilsvarende.

5 - Etablere påbud om å registrere kommunale snøscooterløyper i nasjonal database

Miljødirektoratet har opprettet en nasjonal database for snøscooterløyper, og formålet med denne er å samle all informasjon om kommunale snøscooterløyper på ett sted. I dag er det frivillig for kommunene å rapportere inn data til databasen, og Miljødirektoratet har uttrykt ønske om å innføre en innrapporteringsplikt i motorferdselloven og forskriften.

KLD sitt forslag til endring:

«Kommunen skal rapportere inn data om vedtatte snøscooterløyper etter denne bestemmelsen, til

Miljødirektoratets nasjonale database for snøscooterløyper. Miljødirektoratet kan fastsette bestemmelser om innrapporteringen».

6 - Oppmåling av avstandskravet etter forskriften § 5 første ledd bokstav c

Et av de lovfestede unntakene fra motorferdselforbudet er nedfelt i forskriften § 5 første ledd bokstav c, om adgangen til hyttetransport. Bestemmelsen fastsetter at kommunestyret etter skriftlig søknad kan gi tillatelse til bruk av snøscooter «for eier av hytte for transport av bagasje og utstyr mellom bilveg og hytte som ligger minst 2,5 km fra brøytet bilveg når det i området ikke er mulighet for leiekjøring».

På bakgrunn av spørsmål knyttet til hvordan avstandskravet skal beregnes, herunder kommunenes skjønnsmessige adgang til å fravike utgangspunktet om å måle i luftlinje, uttalte Klima- og miljødepartementet i brev 3. juli 2018 til fylkesmennene, at kommunene "har et skjønn i valg av målemetode for å fastsette avstanden mellom hytte og brøytet bilvei", og at "det avgjørende for om tillatelsen kan gis er om den reelle avstanden mellom hytte og brøytet bilvei er minst 2,5 km.

Stortinget behandlet 20. juni 2019 et representantforslag om å endre forskriften § 5 første ledd bokstav c for å gi kommunene mulighet for å bruke skjønn når de måler opp avstanden mellom hytte og brøytet vei (dokument 8: 119 S (2018-2019). Forslaget ble ikke vedtatt, jf. Innst. 355 S (2018-2019). Stortinget påpekte at det etter dagens regelverk er fullt mulig å gi tillatelse til å bruke snøscooter til hytta der hvor topografi og andre forhold gjør at korteste faktiske mulige trasé er lengre enn 2,5, men avstanden i luftlinje er under 2,5 km.

KLD sitt forslag til endring:

For å tydeliggjøre skjønnsrommet i forskriften § 5 første ledd bokstav c, foreslår departementet en presisering i bestemmelsens ordlyd som synliggjør at kommunene ikke er bundet til å måle avstanden mellom bilvei og hytte i luftlinje hvis topografi og faktiske forhold tilsier at korteste faktisk mulige trasé er lengre enn 2,5 km. I slike tilfeller kan kommunen måle den aktuelle trasé – altså den løype som hytteeier vil måtte gå til hytta uten motorisert transport.

Forslaget til presisering i forskriftsteksten endrer ikke kravet om at den korteste faktiske trasé mellom bilvei og hytte må være minst 2,5 km for at tillatelse til snøscooterferdsel skal kunne gis; skjønnsrommet gjelder bare valg av oppmålingsmetode.

7 - Endring av kommunens adgang til å regulere bruk av elsykkel i utmark i forskriften § 2a annet ledd

I april 2019 vedtok Stortinget et nytt sjette ledd i markaloven § 10: "*Departementet kan gi forskrift om adgang til bruk av elsykler i utmark i Marka og om bruken av slike sykler*". En slik generell adgang til å ferdes med elsykler i Marka ble deretter tatt inn i markalovforskriften § 2. I markalovforskriften § 2 annet ledd er det også tatt inn en bestemmelse om at "*kommunen kan i forskrift begrense eller forby bruk av elektriske sykler i hele eller deler av utmarka*".

Markaloven gjelder for markaområdene i Oslo og nærliggende kommuner. I resten av landet foreligger en generell adgang til å ferdes med elsykkel i utmark gjennom forskrift for bruk av

motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 2a. I denne bestemmelsens annet ledd slås fast at den enkelte kommune i forskrift kan "*bestemme at bruk av elektriske sykler [...] likevel ikke er tillatt i bestemte områder eller på nærmere angitte strekninger eller traséer.*" Departementet foreslår å endre sistnevnte bestemmelse til å samsvare med kommunens adgang til å regulere ferdsel med elsykkel i markalovforskriften § 2 annet ledd.

Kommunens adgang til å regulere ferdsel med elsykkel er noe ulikt formulert i de to bestemmelsene. Etter markaloven er kommunen gitt en vid adgang til å regulere slik ferdsel, og kan etter bestemmelsen både begrense og forby ferdsel i hele eller deler av kommunens utmark. Dette gir den enkelte kommune stort handlingsrom og mulighet for å tilpasse ferdsel med elsykkel til lokale forhold og hver kommunes ulike utmarksområder. Bestemmelsen i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag annet ledd gir også kommunen mulighet til å regulere ferdsel med elsykler, men da i bestemte områder, strekninger eller traséer. Ordlyden gjør at det ikke fremkommer helt klart hvorvidt bestemmelsen gir adgang til å forby ferdsel med elsykler i hele kommunens utmark, slik som gjennom markalovforskriften.

KLD sitt forslag til endring:

Klima- og miljødepartementet vurderer det hensiktsmessig at disse to bestemmelsene er likelydende. Dette er både fordi det skaper likhet for loven at adgang til å regulere ferdsel med elsykkel er den samme i alle utmarksområder, og fordi nyansesforskjellen kan skape unødvendig forvirring og tolkningsproblemer – særlig for de kommuner som har utmarksområder både i og utenfor Marka.

På denne bakgrunnen foreslår departementet å endre forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 2a annet ledd til å lyde:

"Kommunen kan i forskrift begrense eller forby bruk av elektriske sykler i hele eller deler av utmarka"

Vurdering

Ringebu kommune har lenge ført en relativt restriktiv praksis hva gjelder motorferdselstillatelser. Utover noen faste leiekjøringsavtaler og dispensasjoner som gjelder anerkjente nytteformål, har ikke kommunen benyttet seg av anledningen til å slippe opp for mer motorferdsel i kommunens utmark og vassdrag – det er derfor svært lite sannsynlig at større frihet til kommunen i forhold til bruk av delegeringsreglement og elmotor på mindre vann vil føre til flere motorferdselstillatelser, eller nevneverdig negative konsekvenser for allmenheten og naturmiljøet for øvrig.

1 – Utvidelse av prøveordningen for catskiing etter motorferdselloven § 4 a.

Ringebu kommune er i dag ikke blant de kommune som er med i prøveordningen. Imidlertid kan endringene som er foreslått bli relevant for kommunen når dagens prøveperiode går ut – og det eventuelt åpnes for et større «frislipp» i adgangen til catskiing. Ringebu kommune vurderer det dit hen at dagens lovverk er for restriktivt i henhold til hvilke type kjøretøy som kan benyttes. Det er lite sannsynlig at bruk av beltegående ATV og snøscooter vil medføre noen ytterligere bruk av

motorkjøretøy i utmark.

Ringebu kommune støtter forslaget som lyder:

"Direktoratet kan i inntil seks kommuner gi kommunestyret, eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, myndighet til i forskrift å fastsette løyper for persontransport med beltegående motorkjøretøy på vinterføre til utgangspunkter for alpin skikjøring (catskiing) som et forsøk på inntil seks år".

2 – Adgang til å tillate båter med elmotor på mindre vann i motorferdselloven § 6

Ringebu kommune støtter forslaget om å tillate båter med elmotor på vann mindre enn 2 kvadratkilometer.

Dagens lovverk oppleves som lite hensiktsmessig i forhold til de potensielle utfordringene båt med elmotor representerer. Ringebu kommune har mange innsjøer under 2 kvadratkilometer som med stor sannsynlighet kunne blitt bedre utnyttet i henhold fiskeressursene, rekreasjon, transport o.l ved at kommunen kunne gitt tillatelse til bruk av elmotor. I første rekke vil de foreslåtte endringene gjøre det lettere for mennesker med helsemessige utfordringer – det er positivt.

Ringebu kommune er dog enig i at det må settes begrensninger i bruken av elmotor i spesielt sårbare områder og perioder av året, av hensyn til dyre- og fuglelivet. Bortsett fra det ser ikke kommunen noe særskilte negative sider ved forslaget. Støyprobatikken er minimal, og av den grunn er det lite trolig at bruken av elmotor vil gå utover allmenne interesser og friluftsliv.

Kommunen har ellers ingen innvendinger mot grensen for inngangseffekt på 800 watt.

3 - Endring av regler for oppsyn i motorferdselloven §§ 12 a og b

Ringebu kommune har ingen motsetninger mot endringene i § 12 a og b, og støtter forslaget.

4 - Endringer i bestemmelser om myndighetsfordeling og delegering i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Ringebu kommune støtter forslaget om å endre forskriften til å delegere myndigheten etter § 6 fra kommunestyret til kommunen. Det åpner for at kommunen kan behandle søknader om motorferdsel mer effektivt – både til fordel for søker og kommunen. Dagens regelverk medfører til tider lang saksbehandling ved krav om detaljert saksutredning, samt at tidspunkt for svar til søker er svært avhengig av møtekalenderen til politiske utvalg. En endring i forskriften vil gjøre det mulig for kommunen å behandle søknader fortløpende uten påvente av politiske møter.

Det er lite sannsynlig at endringen vil medføre et større omfang av motorferdselstillatelser. Dispensasjon etter § 6 vil fortsatt kreve skriftlig saksframlegg med redegjørelse og vurdering fra administrasjonen. Det vil fortsatt være opp til kommunen om sakene kun skal behandles administrativt eller også politisk, innenfor kommunelovens delegeringsbestemmelser. Ringebu kommune mener det fortsatt vil være viktig med politisk behandling av de søknader som er av prinsipiell karakter – det følger også av kommuneloven § 13 – 1 sjette ledd.

Ringebu kommune støtter i tillegg forslagene om endring i §§ 3 og 5 med samme begrunnelse.

5 - Etablere påbud om å registrere kommunale snøscooterløyper i nasjonal database

Ringebu kommune har pr. dags dato ikke kommunale snøscooterløyper. Om det skulle bli aktuelt noen gang, anser kommunen det som relativt lite tidkrevende å rapportere inn kommunale snøscooterløyper til nasjonal database – spesielt sett opp i mot fordelene. En komplett oversikt over snøscooterløyper vil være en fordel både for allmennheten som ønsker å bruke løypene, oppsynet, forvaltningen og redningstjenestene. Ringebu kommune støtter forslaget.

6 - Oppmåling av avstandskravet etter forskriften § 5 første ledd bokstav c

Ringebu kommune har ingen innvendinger mot endring av ordlyden i forskriftens § 5 første ledd bokstav c. Endringen vil ikke medføre noen realitetsendring for kommunen i og med at det allerede er adgang til å fravike utgangspunktet om avstandsberegning i luftlinje. Videre vil fortsatt kommunen ha adgang til å avslå søknader selv om avstandskravet på 2,5 kilometer er oppfylt.

7 - Endring av kommunens adgang til å regulere bruk av elsykkel i utmark i forskriften § 2a annet ledd

Ringebu kommune støtter forslaget om endring av ordlyden i forskriftens § 2 annet ledd. Endringene vil ikke utgjøre noen forskjell i hvordan kommunen praktiserer forskriften – derimot gir det en bredere definisjon av hvor kommunen kan forby eller tillate ferdsel med elsykkel i kommunens utmark, fra «*bestemte områder, strekninger eller traséer*» til «*i hele eller deler av utmarka*».